

Ovo nije igra

Yael Bartana, Oskar Dawicki, KwieKulik, Katerina Šedá, Sean Snyder, Artur Zmijewski, Želimir Žilnik

9. 1. - 30. 1. 2010.

Kustosi: Ana Janevski i Tomasz Fudala

Naziv izložbe *Ovo nije igra/This is not a game*, citat je komentara češkog kritičara Tomasa Pospisila na rad Katerine Šedá *Tamo nema ničega/There is Nothing There* koji je predstavljen na izložbi.

U svibnju 2003. češka umjetnica Katerina Šedá uvjerila je stanovnike malog moravskog sela Ponetovice, koji su se do tada bunili kako “tamo nema ničeg”, da slijede plan radnji koje je osmislila kao igru za cijelo selo. Drugim riječima, svi su u isto vrijeme radili više-manje slične radnje, vozili bicikle, tijekom poslijepodneva pili zajedno pivu i istovremeno u kućama gasili svjetla. Kao što je u podnaslovu rada bilo naznačeno, jednostavno su igrali #društvenu igru za neograničen broj igrača”.

Ne možemo se ne zapitati da li Šedin rad paradoksalno kombinira određenja koja se tradicionalno poistovjećuju s totalitarizmom (uniformnost i sinkronizacija aktivnosti) sa sretnim završetkom u kojem umjetnica naizgled razrješava totalitarnu čaroliju koja takve aktivnosti opterećuje?

Tim prije struktura same zgrade HDLU-a i njena turbulentna povijest nezaobilazne su reference.

“Rotonda” je sama po sebi očita metafora kontrole ljudi, panoptikuma i permanentnih pozicija “nadziranja i kažnjavanja/*surveiller et punir*”. “Savršen” oblik zgrade neizbježno asocira na aparat snage i kontrole, discipline i organiziranog života. Tim prije od svog otvorenja zgrada je prošla mnoge preobrazbe obilježene neprekidnom svezom državne politike, ideologije i kulture.

Potaknuti tim pitanjima i razmišljanjima odlučili smo se za radove umjetnika u čijem središtu su različiti vidovi suradnje sa određenom zajednicom kroz koje se uspostavljaju izvjesna disciplina, kodovi ponašanja, te određuju posebne strukture izvedbe. Nastojali smo nadići diskurs “relacijske estetike” ili “community based” ili “participatory” umjetničkih projekata. Više nas zanimaju mehanizmi umjetničke “snage” ili “autoriteta”, te njihovi ishodi koji razotkrivaju (društvene) imanentne napetosti, konflikte i nepravde, dekonstruiraju aparate moći, a ujedno otvaraju prostore za mijenjanje tijeka povijesti.

Ana Janevski (iz predgovora izložbe)

